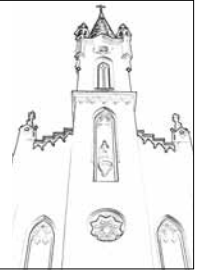

Regina Krónika

reginamundi.hu

A Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja
XII. évfolyam 5. szám

2011. május 1.

Hivatások világnapja

Minden ember valamilyen küldetéssel érkezett erre a világra. Felismeri-e a küldetését? Meghallja-e a hívást a neki kijelölt feladatra, és ha meghallja, hogyan válaszol? Ha meghallja, és igennel válaszol, kitart-e mellette? Le tudja-e küzdeni az akadályokat, esetleg a könnyebb életre csábító kísértéseket? Hogyan áll helyt a mindennapok küzdelmeiben?

Sok kérdésre kell választ adni annak, aki igent mond a hívásra, és elköteleződik egy olyan életpálya mellett, amely az egész életét kitölti.

A világegyház ebben az évben május 15-én ünnepli a hivatások 48. imanapját, tehát a hivatás, különösen a papi-szerzetesi hivatás kerül figyelmünk középpontjába. Ezen a napon feladatunk lehet, hogy elgondoljuk saját hivatásunkon, és azokon a feladatokon, amelyek ebből fakadnak. A Szentatya ezekkel a szavakkal vezeti be az erre a napra irt üzenetét:

„A hivatások évenkénti világnapja megfelelő alkalom arra, hogy rávilágítsunk a hivatások fontosságára az Egyház életében és küldetésében, és még inkább imádkozzunk, hogy egyre növekedjen számuk és hitelességük.”

Ebben a hivatásból vállalt életformában maga az Úr Jézus a példaképünk.

„Én vagyok a jó Pásztor, ismerem juhaimat, és juhaim ismernek engem”

A jó pásztorról hallva szemünkbe ötlök a megszokott kép, amint Krisztus vállára veszi elveszett báránykáját, és visszaviszi a nyájhoz. Eszünkbe jut a 22. zsoltár, amely a maga nemében irodalmi remekmű is: „Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt, zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel és felüdíti lelkemet. Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy.”

Mit jelent számunkra a jó pásztor

képe, amelyről az evangélium beszél? Mindenekelőtt egy bizalomra épülő kapcsolatot, amelyben tudatában vagyunk annak, hogy Jézus hozzánk tartozik, mi pedig őhozzá, ezért megbízhatunk benne. Jézus azokat, akik rá vannak bízva, a sajátjainak nevezi, akiket az Atya rá bízott, és akiket ismer. Egy apa vagy édesanya beszél úgy családjáról, hogy ők az övéi. Akik a családban élnek, összetartoznak, és egymásért élnek. Amikor Jézus jó pásztornak nevezi magát, és azt mondja: *ismerem enyéimet és enyéim ismernek engem*, akkor pontosan erre gondol. Ő aggódik értünk, kiáll mellettünk, közbenjár értünk a mennyei Atyánál. Ez a szoros kapcsolat a hivatásunk, Krisztus követésünk alapja és forrása.

Simon András: A küldetés kezdete

Imádkoznunk kell, hogy megtaláljuk hivatásunkat. Az Úr világosan kimondott parancsa szerint, fáradhatatlanul és együtt kell kérnünk a hivatás ajándékát az „aratás urától” (Mt 9,38).”

Ha él bennünk az a vágy, hogy jó papjaink, jó szerzeteseink legyenek, akkor saját keresztény hivatásunkat kell komolyan vennünk, és azt a feladatot, amivel a gondviselő Isten bízott meg.

Nagy szükség van a keresztény háza-

sokra, akik komolyan élik a keresztény életet, akik valóban figyelnek az Egyház tanítására, részt vesznek annak életében, nyitottak a szegények iránt, gyermekeknek jó nevelői. Az ilyen családok alkalmasak arra, hogy papi és szerzetesi hivatások szülessenek bennük, körülöttük.

A hivatások kibontakozásában nagy szerepe van a tanároknak, hitoktatóknak, akik komolyan veszik a nevelői feladatukat, mert ők a Szentlélek munkatársai. Figyelmes, gondos munkájukkal elősegítik a Szentlélek munkáját, a kegyelem csirájának szárba szökkenését. A nevelőknek bátorítaniuk kell a fiatalokat, hogy legyőzhessék az élet néha mostoha kihívásait. Úgy kell alakítaniuk érzésvilágukat, hogy abban gyökeret verhessen a hivatás csirája.

A hivatások vasárnapján legyen vizsgálódásunk tárgya, hogy Isten iránti szeretetből mennyire vállaljuk a keresztény életet, azt a feladatot, amelynek elvégzése kötelességem, és mit teszek azért, hogy másokban is megérlelődjön annak a hivatásnak a kegyelme, amellyel Isten ajándékoz meg.

Végezetül újra a pápa szavai: „A Szűzanya, aki készségesen válaszolt az Atya hívására, járjon közben azért, hogy a keresztény nép körében ne hiányozzanak az isteni öröm szolgálói: olyan papok, akik püspökeikkel közösségben hűségesen hirdetik az evangéliumot és kiszolgáltatják a szentségeket, törődnek Isten népével és készek az egész emberiség evangelizálására. Adja meg, hogy ma is növekedjen az Istennek szentelt emberek száma, akik a szegénység, a tisztaság és az engedelmisség evangéliumi tanácsai szerint élve a korszellemmel szemben haladnak és prófétai módon tesznek tanúságot Krisztusról és a megváltás fel-szabadító üzenetéről.”

Éljük a feltámadás boldogságát!

Nagyböjti lelkigyakorlat

Földi István atya Badacsonytomajról érkezett hozzánk az április 13-tól 15-ig tartó nagyböjti lelkigyakorlatra. Valójában hazajött, mert a 20 évvel ezelőtti pappá szentelése után először ebben a templomban szolgált három évig káplánként. Nagy örömmel fogadta plébános atyánk meghívását, mivel sok-sok szeretetteljes emlék köti ide.

Néhány gondolat az elmékedéseiből: A Szentháromság önmagában áll időtlenül, nincs szüksége a teremtésre. A kiáradó szeretet mégis létrehozta a világot a maga tökéletességében, amelyet az ember csak fokozatosan képes megismerni. Az ember számára teremtette Isten a világot arra a néhány évtizedre, amit itt eltölt. Sokszor tűnődünk azon, milyen is lehet az Örök Haza, ha erre a

viszonylag kis időre ilyen csodálatosat teremtett számunkra.

A bűn rontotta el ezt a tökéletes földi létet, általa megsebzettén élünk ebben a világban, Ádám vétkében mind jelen vagyunk. Pedig mi magunkban hordozzuk Isten ajándékát: a teremtmények közül csak mi tudjuk, hogy léteünk, hogy ez az élet véges, és hogy kinek köszönhetjük létünket.

Isten felemel minket az ő szintjére: a házaspár szeretetegysége is embert teremt. Amikor a gonosz megkísérti az embert, arra ösztönzi, hogy térjen el Isten szeretetétől. Becsapja hazugságával: el akarja hitetni, hogy akkor válik az ember Istenhez hasonlónak, ha eltávolodik tőle. Az ember könnyen megkísérthető, hiszen szeret Istent játszani, uralkodni szeretne életen és halálon, és szívesen elhinné, hogy így valósíthatja meg önmagát. Pedig ez nem ugyanazt jelenti, mint Isten ajándékait kibontakoztatni magunkban, ami Isten akaratának megvalósítása. Mivel az egész élet Isten ajándéka, be kell látnunk, hogy nem mi döntünk az életünk felől.

Nem szenvedésre teremtett minket Isten, hanem boldogságra. A szenvedést a bűn okozza. Ádámnak Isten iránti engedetlenségét Jézus engedelmsége rendbe hozta, ő kiüresítette magát, és teremtményi életet vállalt magára. Részt vállalt szenvedésünkből, így akart minket megváltani az örök élet számára.

Úgy éljünk itt a földön, hogy legyünk tudatában, van örök életünk! Isten mellettünk van, hozzá fordulhatunk a bűnbánat szentségében.

Az Ószövetségben az ember jeleket kapott Istentől. Ábrahámmal szerződést kötött, mert ő engedelmeskedett az akaratának. A mai ember csak akkor folyamodik Istenhez, amikor bajban van. Ilyenkor ígéretünk, fogadkozunk, ahogyan azt a választott nép is tette. Az Úr pedig mindig lehajol hozzánk, utánunk nyúl.

A zsidó húsvét és a keresztény húsvét összehasonlítása: Az Egyiptomból való

szabadulás előtt a bárány vérével megjelölt házat a halál angyala elkerüli. Jézus a tanítványaival ünnepli a húsvétot. Ők megszervezik a szokások szerint, Jézus vezeti a szertartást. Ebben azonban eltér a hagyományoktól: „Ez az én testem!” – mondja. A tanítványok csak később értik meg, mit jelent ez a mondat.

Az áldozati bárány is jelen van, csak másképpen. A koponyák hegyén Jézus a keresztfán, a vére jelöli meg a fát. Legyőzi a halált számunkra is: a halál angyala ugyanúgy elkerül minket, ahogy Egyiptomban a bárány vérével megjelölt kapukat.

Jézus tanítványaival költi el az utolsó vacsorát, majd megkezdődik szenvedése, virrasztása, elárultatása, elfogatása. Pilátus elé viszik. A zsidók vallási vádjából politikai vád lesz. Végigjárja a szenvedés és a megaláztatás útját a kereszt alatt. Kereszthalála után gyorsan eltemetik Arimateai József sírhelyébe.

A tanítványok nem tudják, mit kezdjenek magukkal. Az emberi csüggedtségre azonban a húsvét hajnala következik. Amikor a tanítványok találkoznak a feltámadt Krisztussal, akkor ismerik fel, akkor világosodik meg számunkra, miről is beszélt.

Istenben nincs halál! Isten képes reményt fakasztani akkor is, amikor elveszítjük azt, amikor sötétnek látjuk a világot. A lelki halálból a bűnbánat szentségében támadunk fel. A feltámadás titkában élünk. Jézus mondta: Aki hisz bennem, általam él.

Krisztus feltámadt teste megmutatja, milyen az örök élet. Az örök élet állapot, nem hely, nem idő, de ilyen az örök kárhozat is. Isten az örök életre hívott meg minket. Nem akarja a pusztulást, mert Ő az élet.

Az örök élet fénye bennünk van, és ez a húsvét titka. A húsvét öröme a feltámadt Krisztus. Akarjuk-e ezt az életet?

Éljük át együtt a feltámadás boldogságát!

szöveg és fotó: Demény Anna

Feltámadási menet

Nagy öröm számunkra, hogy az idei évben egyházközségünk is bekapcsolódhatott abba a Feltámadási menetbe, amely a kereszt útján köti össze a Kárpát-medence magyarságát, és jut el Csíksomlyóba, a pünkösdi búcsúba! Közbe eső állomásként vettünk részt, a Balatonfüredről érkező menetet fogadva április 24-én este, majd másnap, húsvét hétfőn tovább vittük a feltámadási jelvényt a Szent László Egyház-

község híveihez. Így próbáltunk meg itt Veszprémben, a Kárpát-medencei összefogást jelképezni, és a Feltámadási menetnek részesei lenni.

A balatonfüredi menetet templomunkban fogadtuk, majd Dezső atya köszöntő beszéde után átvettük a feltámadási jelvényt, és rákötöttünk az egyházközség nevében egy nemzeti színű szalagot. Közös ima és éneklés után következett a közösségi házban a hívek

és vendégek agapéja. A vendégség jó hangulatban, beszélgetéssel és énekléssel zajlott. Átadták a Feltámadási menet eddigi állomásain összegyűjtött könyörgéseket, amelyeket mi is kiegészítettünk egyházközségünk nevében írt fohászokkal, ezeket majd pünkösdkor, Csíksomlyón tárják Urunk, Jézus Krisztus elé.

szöveg és fotó: Demény Anna

Nem csak gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Vége itt a május, megérkezett a jó idő is, biztos ti is szívesen tölthetitek szabadidőtöket a kertben, parkban, sétával, kirándulással. Talán még kiskertetek is van tele szebbnél szebb virágokkal, vagy esetleg szüleiteknek, nagyszüleiteknek segítetek a tavaszi kerti munkákban. Nagy öröm figyelni a rügyeiket bontogató fákat, a szárba szökkenő virágokat, főleg, ha a ti kezetek munkáját is dicséri szépségük. S május első vasárnapján, anyák napján, biztos mindnyájan felköszöntitek édesanyátokat, nagymamátokat egy szép csokorral. Ne feledjétek, hogy májusban Szűz Máriát, mennyei édesanyánkat is ünnepeljük! Ha tehetitek, térjete be a májusi litániákra a templomba, s vigyetez neki is csokrot a jócselekedeteitekből kötve!

Nos, úgy esett, hogy mostanában, ha nem is kezdtem el kertészkedni (mert bevallom, az nálunk a férjem munkája és kedvtelése, én inkább csak az emberpalánták nevelgetésében próbálok helyt állni), többször is alkalmam volt kertészkedéssel kapcsolatos műsort hallgatni. Csak fél füllel figyeltem, házimunka közben éppen bekapcsolva maradt a rádió. Ám az egyik alkalommal a hallgatói kérdésekre válaszoló szakember jó tanácsa szöveget ütött a fejembe. A gyümölcsfák metszéséről beszélt, és

azt javasolta, hogy a fa derekán, rossz irányba növekvő hajtásokat könnyörtelesen vágjuk le, mert így a fának megmarad az energiája a jó irányba növekvő ágakra, nem kell a rosszul fejlődőkre pazarolnia. Gondolkodóba estem – na, nem mintha kétségbe vontam volna a kertész hozzáértését – hanem, mert a termő gyümölcsfákat oly sokszor állítják párhuzamba az anyasággal, s most valahogy mégis nagyon sántított a hasonlat. Mi lenne, ha az édesanyáknak és édesapáknak csak a jó irányba fejlődő „hajtásaikra” kellene az erejüket tartogatniuk, s a rosszul, nekik nem tetsző módon növekvő, el-elhajló ágaikat az okos kertész szavai szerint könnyörtelesen levágnák magukról? Ugye, ezt egyikőnk sem szeretné? A szülőknek gyakran éppen a sérült, beteg, a nehezen fejlődésnek induló vagy egyszerűen csak a szabályokat rosszabban kezelő, az elvárásoknak kevésbé megfelelő, lassabban érő, nehezebb természetű gyermekeikre kell a legtöbb időt, pénzt, törődést, figyelmet fordítaniuk. Ilyenkor aztán gyakran az egészségesen fejlődő hajtásokra marad kevesebb energia. Ezért is nehezebb a szülő munkája, mint a kertészé, hiszen egyetlen kis ágacsokról sem mondhat le, s mindig résen kell lennie, hogy épp hol van szükség jobban a segítségére.

Másik alkalommal egy túl magasra nőtt cseresznyefáról volt szó ebben a kertészeti műsorban, s nem sok reménnyel kecsegtették a tulajdonost, amikor elmondták, hogy a keze alól kinőtt fát se metszeni, se permetezni nem tudja, mert már nem éri el, így aztán nem fogja tudni megvédeni a betegségektől, a kórokozóktól sem, s a termés sem olyan lesz, mint szeretné. Egyet tehet csak: visszavágja a fát. Ez a mondat is szíven ütött, mert eszembe jutottak nagy, kamasz fiaink és lányaink, akik félig-meddig már kinöttek a kezünk alól. S valóban, a gyermekeket is csak addig lehet nevelgetni, amíg nem túl nagyok, amíg még alakítható a világlképük, a viselkedésük – bizony

nincs túl sok időnk nekünk szülőknek minderre! De a hasonlat itt is hibádzik, hiszen mi nem vágjuk vissza a kertészüket túlnőtt fiatal fákat. Dehogyan vágjuk, féltve csodáljuk őket, ahogy nyújtózkodnak merészen az ég felé. Csak magunkban fohászkodunk: jaj, csak meg ne roppantsa gyenge törzsüket a szél, csak ki ne csavarja ágait a vihar, csak meg ne támadja, el ne fonnyassza üde lombjukat valami alattomos kór, csak el ne fagyjanak korán kipattant rügyeik az éjszakai fagyokban – de mi már gyakran semmit sem tehetünk. Vagy talán mégis?

Az egyik este a kisfiamat ölbem kapva vittem fel a lépcsőn. Mivel már őt is alig bírom felemelni, ritkán van ilyen alkalom, s gondolom, ez nagy öröm volt számára. Bozontos, kis szőke fejét a vállamra hajtotta, és a fülembe súgta: „*Anyá, tartsál, fogjál, akkor is, ha már nagy leszek, akkor is, ha már borostás lesz az arcom, akkor is, ha már szakállam lesz!*” Mindig meglep és meghat a hatévesek bölcsessége. Vajon honnan veszik ezeket az anyai szívet melengető mondatokat? Sejttem, hogy valahonnan fentről súgnak nekik! „*Tartalak, foglak, Janika, persze, akkor is, ha már nagy leszel!*” – nyomtam egy nagy puszit a kobakjára, de a gondolataim már messze jártak. Az édesanyámra, édesapámra, anyósomra gondoltam, akik még mindig segítenek, aggódnak értünk, mellettünk állnak, próbálják levenni vállunkról a gondokat, óvnak, védenek – ha tudnak. Eszembe jutottak a nagyszüleim is, az ő imáik, jó tanácsaik, mosolyuk, ölelőn kitért karjuk, amivel mindig vártak, s „*tartanak, fognak*” (van, aki a síron túlról is) hány hosszú évtizede már.

Messze kanyarodtunk a kertészkedéstől. Talán azért is, mert számomra az anyák napja, május legszebb ünnepe nem csak az édesanyáknak szedett tulipánokról és gyöngyvirágokról szól. Nem csak arról, hogy a gyermekek virággal köszöntik anyjukat, és köszönetet mondanak neki a sok gondoskodásért,

törődésért. Ezen a szép napon jár egy ölelés, egy mosoly minden szülőnek és nagyszülőnek, de minden gyermeknek is... Hiszen az anyák igazi ajándékai nem a maszatos kis kezekben szorongatott rajzok, nem a szemlesütve elszavalt versikék, és nem is a szép üdvözlőlapok, dísztvíratok, virágkötmények. Hanem a gyermek mosolya, öröme, hangja, pillantása, a gyermek léte maga. S én azt gondolom, hogy legálább ilyenkor májusban ez eszünkbe kell, hogy jusson, de legjobb lenne az év minden napján, minden percében megköszönnünk: anyának, apának a gyermeke simogató, puha kis kezét, s később félszeg kamaszmosolyát, gyermeknek az anyja, apja ölelését, szerető szavát, nagyszülőnek az unokák nevetését, unokáknak a nagyszülő kedves pillantását. Én valahogy így gondolom:

„*Drága Szüleim és Nagyszüleim! Köszönöm, hogy általatok megismerhettem a csodát, mit jelent világra jönni, élni! Köszönöm, hogy vállaltatok félelmet, fájdalmat, a felelősség súlyát, s hogy megtanultatok el is viselni azt a súlyt.*

Köszönöm, hogy értem megtanultatok lemondani, félreállni, szólni, kiabálni, és elhallgatni is. Köszönöm, hogy miattam kipróbáltatok, hol vannak a korlátaitok, és megtanultatok, hogy muszáj néha még azokon is felülemelkedni. Köszönöm, hogy velem élve megtanultatok félteni, aggódni, hogy megtanultatok éberén aludni, s minden félóra nyugalomért hálásnak lenni. Köszönöm, hogy mellettetek megtanultatok többfelé figyelni, de megértettétek azt, hogy mi és ki a legfontosabb, hogy megtanultatok sietni és várni, megosztani és elosztani. Köszönöm, hogy engem nevelve megtanultatok helyesen dönteni, de tévedni, hibázni is és mindezt elviselni is. Köszönöm, hogy értem megtanultatok újra, másképp, igazán imádkozni, hogy megtanultatok kérni, könyörögni és megköszönni...

Drága Gyermekeim! Köszönöm, hogy általatok megismerhettem a csodát, mit jelent egy kis életet a világra hozni! Köszönöm, hogy megismerhettem félelmet, fájdalmat, hogy megérezhettem a felelősség súlyát, s hogy megtanulhattam el is viselni azt a súlyt. Köszönöm, hogy

értetek megtanulhattam lemondani, félreállni, szólni, kiabálni, és elhallgatni is. Köszönöm, hogy miattatok kipróbálhattam, hol vannak a korlátaim, és megtanulhattam, hogy muszáj néha még azokon is felülemelkedni. Köszönöm, hogy veletek élve megtanulhattam félteni, aggódni, hogy megtanulhattam éberén aludni, s minden félóra nyugalomért hálásnak lenni. Köszönöm, hogy mellettetek megtanulhattam többfelé figyelni, de megérthettem azt, hogy mi és ki a legfontosabb, hogy megtanulhattam sietni és várni, megosztani és elosztani. Köszönöm, hogy benneteket nevelve megtanulhattam helyesen dönteni, de tévedni, hibázni és mindezt elviselni is. Köszönöm, hogy értetek megtanulhattam újra, másképp, igazán imádkozni, hogy megtanulhattam kérni, könyörögni és megköszönni...

Köszönlek a Jóistennek Benneteket!”

És ti, hogy gondoljátok?

Péti Mária

Anya-lánya nap

Kaptam egy meghívót. Megfogott a benne olvasott idézet: „*Egy lányt felnevelni olyan, mint virágot nevelni. A tőled telhető legjobbat adod neki. Ha jól végezted a munkádat, kivirul...*”

Nekem is van lányom, nem is egy. Számomra is fontos, hogy mit adok át örökségül nekik. A Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület által április 9-én szervezett program arra hívott, hogy az egyik lányommal egy tartalmas napot

töltsek együtt, és ez idő alatt csak egymásra figyelhessünk.

Én magam is, mint szülő, hajlamos vagyok a gyermekeimre együtt tekinteni, pedig külön-külön is szükségük van a személyes figyelemre. Ez a kora tavaszi szombat kiváló lehetőség volt arra, hogy legnagyobb lányommal csak egymásra figyelve eltölthessünk egy napot más édesanyák és lányaik társaságában. Gazdag program várt minket: a szervezők gondoskodtak róla, hogy közös imádságra, alkotásra, játéokra és elmélyült beszélgetésre is jusson idő. Mi, édesanyák meghallgathattunk egy előadást a serdülőkorról, és megoszthattuk tapasztalatainkat is egymás között. Ez alatt lányaink – titokban – ajándékokat készítettek számunkra. A közös kézműveskedés, az együtt-alkotás öröme mindnyájunknak feltöltődést adott. A kora délutáni hosszú séta, amelyet mindenki kettesben, csak a saját lányá-

val töltött, szintén remek lehetőség volt arra, hogy személyes kapcsolatunkat elmélyíthessük. Mi, édesanyák is készültünk előre egy-egy apró, személyre szóló ajándékkal lányaink számára, melyet a nap végén át is adtunk nekik.

Számomra ez a szép nap Antoine de Saint-Exupéry Kis Hercegének egy részletét juttatta eszembe, melyben a Róka azt mondja: „*Az idő, amit a rózsádra vesztegetted: az teszi olyan fontossá a rózsádat.*” Estére magam is azt éltem meg, hogy a kapcsolatunk a lányommal különleges, és egyedi. Sok ilyen és hasonló napra van szükségünk, és nem csak velem, hanem mindegyik gyermekemmel. Köszönet a szervezőknek: Dezső atyának, aki rendelkezésünkre bocsátotta Regina Mundi Plébániahivatal termetét, és az édesapáknak, akik odahaza vigyáztak a többi gyermekre.

Egy édesanya

Rendhagyó pedagógia óra a Pannon Egyetemen

Március 22-én egy nem mindennapi előadásra ülhettünk be a Tanárképző Központ jóvoltából, ugyanis Babóczkyné Dr. Szőke Edit tanárnő meghívására érkezett hozzánk vendég-előadóként László Dezső atya, a Regina Mundi Egyházközség plébánosa, aki - többek között - egyetemünk lelkésze is.

A mindig mosolygós és vidám atya most sem hazudtolta meg önmagát, igaz a legtöbbször csak most találkoztak vele először. Keresztény pedagógiáról szóló előadásában sok érdekes és hasznos információt osztott meg a hallgatóság-

gal. Beszélt személyes tapasztalatairól, amelyeket nevelői tevékenysége során szerzett, és mindazokról a nehézségekről, amellyel egy kezdő pedagógusnak szembe kell néznie, akár óvodába, akár iskolába vezérli is Isten. Itt is megmutatkozott Dezső atya sokoldalúsága, ugyanis kiderült, hogy nemcsak iskolásokkal és egyetemistákkal foglalkozik, hanem az ovisok vallásos nevelésével is. Számára meghatározó élményt jelent részt venni az óvodai foglalkozásokon, hiszen ők azok az apró lények, akik a leginkább fogékonyak Isten üzenetének

befogadására. Előadásában rámutatott azokra a nevelési alapokra, amelyeket a világi oktatás hajlamos figyelmen kívül hagyni. A legfontosabb gondolat, amit kiemelnék az, hogy a pedagógus van a gyerekekért és nem pedig fordítva.

Dezső atya pozitív kisugárzása az egész előadást áthatotta, tapasztalataival pedig hozzájárult ahhoz, hogy a leendő pedagógusok is képet kapjanak jövőbeni hivatásuk nehézségeiről és megannyi szépségéről.

Az atya lelkesedése engem is megragadott, így kedvet kaptam bekapcsolódni az egyetemi lelkészség munkájába, ezért ellátogattam az egyetemisták számára tartott hétfő esti szentmisére, amely - nem meglepő módon -, szintén felejthetetlen élményt nyújtott. Már a mise előtti rövid énekpróba megteremtette azt a bensőséges, szeretettel teli hangulatot, amit az atya prédikációja csak tovább fokozott. A dicsőítő, hálaadó énekek átjárták a fiatalok szívét, akik a szentmisét követően társukat áldással köszöntötték születésnapja alkalmából.

Úgy gondolom minden fiatal számára példaértékű lehet ez az összetartó erő, ami Dezső atya munkájával gyümölcsöző forrássá fejlődhet. Isten áldása kísérje e fontos küldetésében!

Vértesi Tímea

Jótekonysági koncert

Április tizedikén koncertet adott az Orlando együttes az esti szentmise után, amelynek bevételével a templomunk felújítási munkáinak költségeihez járultak hozzá. Műsorukban reneszánsz és barokk művek szerepeltek. A hallgatóság áhítattal hallgatta csodálatos előadásukat.

Hálásan köszönjük az együttesnek a szereplését, és a kedves közönségnek nagylelkű adományát.

Fotó: Demény Anna

Keresztény Kulturális Akadémia tagokat keres

A most alakult Keresztény Kulturális Akadémia (KKA) Regionális Csoportok Szervezete a kultúra iránt elkötelezett tagokat keres országos szinten. Néhány szó az Akadémiáról:

„A KKA célja a keresztény szellemű nemzeti kultúrának, mint folyamatos, legfontosabb fenntartó erőnek népszerűsítése, elsősorban a ma élő, ezt szol-

gáló géniuszok baráti összefogásával, valamint országos, és határon kívüli magyar közösségek regionális bevonásával.

Ennek megfelelően az Akadémia hat csoportból áll:

Az első a Védnöki Testület – olyan jeles személyiségek zárt köre, akik meghatározzák az Akadémia rangját, dön-

tenek működéséről, tekintélyt biztosítanak az Akadémia nyilatkozatainak. Tagjai: Budai Ilona, Dévai Nagy Kamilla, Döbrentey Kornél, Dörner György, Eperjes Károly, Faragó Laura, Ferencz Éva, Haefler András, Jókai Anna, Kondor Katalin, M. Szabó Imre, Németh Miklós Attila, Oberfrank Pál, Pajor András, Petrás Mária, Pitti Katalin, Siklóssy Beatrix, Szokolczay Lajos, Wittner Mária.

A második maga az Akadémiai Rendes Tagság – a Védnöki Testülethez döntési szerep nélkül kapcsolódó közösség, melybe erre kiérdemesült, a nemzeti kultúra gyarapításáért vagy nemzetközi szintű népszerűsítéséért hosszú időn keresztül tevékenykedő személyek kapnak meghívást.

A harmadik az Operatív Tanács – amely folyamatosan munkálkodik a működési stratégián, kezdeményezéseit a VT hagyja jóvá. Vezetője: Dr. Szalay Kornél.

A negyedik a Szakértői Bizottság – amely megnyilatkozásaink háttérében a megalapozottságot biztosítja. Elnöke: Dr. Hoffmann Rózsa.

Az ötödik a Közéleti Szekció, amely társadalmi szinten képviseli Akadémiánkat. Elnöke: Dr. Hende Csaba.

A hatodik pedig a Regionális Csoportok Szervezete, amely országszerte gyűjti a vezető értelmiséget és azt a közönséget, amelyen keresztül sajátosan képviselt értékrendünk valamelyest visszaépülhet hazánkban és a határokon túl élő magyarság körében, valamint más népek olyan közösségeiben, akik szívesen ismerkednek a magyar kultúrával.

Az Akadémia alapítója: Obert János, elnöke: Pajor András, alelnöke, regionális elnöke: Ruszki Gábor” (fehérgyarmati plébános, MAKUSZ-tag).

Aki egyetért az Akadémia célkitűzéseivel, és szeretne az Akadémiához csatlakozni, vagy bővebb információt szeretni, kérem, emailen forduljon Ruszki Gáborhoz a romaikatolikusfgy@lajt.hu emailcímen, vagy a 30/678-5822-es egyházi mobilflottás telefonszámon.

„Isten gyermekei vagyunk.”
(Róm 8,16)

Meghívó

Apa-fia nap

2011. május 7. 8–18 óra

Ha fontos a mély kapcsolat a fiaddal, ha felelősnek érzed magad érte, és szívesen szánál időt a kapcsolatotokra, akkor itt a helyetek!

Résztevők: Édesapákat, nevelőapákat várjuk 8–15 éves fiúgyermekükkel!

Téma: A beavatás és a keresztény férfi

Helyszín: Regina Mundi Plébánia, Veszprém, Dózsa György út 9.

Előadó: dr. Kemény János • **Koordinátor:** Burucs Tamás

Részvételi díj: 4000 Ft/pár (Az ár tartalmazza: tízórait, ebédet, uzsonnát, és a kézműveskedéshez szükséges anyagokat.)

Jelentkezés módja: E-mailben, vagy postai címen a jelentkezési lap kitöltésével. A jelentkezési lap a honlapról letölthető.

Cím: 8200 Veszprém, Füredi u. 11. • **Telefon:** 20/269-84-71

E-mail: iroda@csaladokhaza.hu • **Honlap:** www.csaladokhaza.hu

Jelentkezési határidő: 2011. május 2.

A találkozó ideje alatt anya-gyermek, házassággal kapcsolatos és egyéb keresztény témájú könyvek árusítása is lesz.

KÖSZÖNET

A Karitászcsoporthoz nevében köszönetünket fejezzük ki a kedves híveknek a püspöki konferencia felhívására adott nagylelkű tartós ételkészlet adományaiért.

NEMES CÉLOK TÁMOGATÁSA

A Veszprémi Kolping Család Alapítvány 2006 óta létezik és működik.

Az alapítvány céljai között szerepel – többek között:

- évente egy rászoruló család gyermekének iskolakezdését tankönyvek és írószerek megvásárlásával segíti;
- hozzájárul az egyházi ünnepkör keretében megrendezésre kerülő rendezvények költségeihez, melyekre meg kell hívni a történelmi egyházak Veszprém megyei vezető személyiségeit;
- az alapítvány hozzájárul a Veszprémi Kolping Család Egyesület éves programjaihoz kapcsolódó előadások költségeihez.

Kérjük, aki egyetért a fenti célokkal, támogassa az alapítványt adója 1%-ának felajánlásával.

Az alapítvány neve:

Veszprémi Kolping Család Alapítvány

Az alapítvány adószáma:

18939970-1-19

Támogatásukat köszönjük!

Nagy Árpádné
a kuratórium elnöke

ADÓBEVALLÁSHOZ

Magyar Katolikus Egyház technikai száma az egyházak támogatására felajánlott 1%-hoz:

0011

Egyházi alapítványok amelyeknek adónk másik 1%-át felajánlhatjuk:

19666275-1-43:

Magyar Karitász Alapítvány

18917884-1-19:

Keresztény Szülők Alapítványa
Veszprém Megyei Diákokért

19261083-1-19:

Veszprémi Szeminárium Alapítvány

19266239-1-19:

Angolkisasszonyok I.B.M.V. Veszprémi
Közhasznú Szervezete

IMÁDKOZZUNK ÉRTÜK...!

...mert keresztségben újjászülettek:
Bita Boglárka április 10-én, **Hardi Máté**
és **Lennert Ádám** április 17-én, **Csonka Alexandra Zsuzsanna** április 24-én

...mert az örök hazába költöztek:
Szirbek Gézáné Kőrös Edit (52 éves)
március 26-án, **Markó Istvánné Horváth Ilona** (78 éves) április 1-jén, **Varga György Jánosné Fogarasi Györgyike Anikó** (67 éves) április 6-án

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Lapzártá: minden hónap 20-án

KÉSZÜLJÜNK A SZENTMISÉRE

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
máj. 8.	<i>ApCsel 2,14.22-28</i>	<i>1Pét 1,17-21</i>	<i>Lk 24,13-35</i>
máj. 15.	<i>ApCsel 2,14a.36-41</i>	<i>1Pét 2,20b-25</i>	<i>Jn 10,1-10</i>
máj. 22.	<i>ApCsel 6,1-7</i>	<i>1Pét 2,4-9</i>	<i>Jn 14,1-12</i>
máj. 29.	<i>ApCsel 8,5-8</i>	<i>1Pét 3,15-18</i>	<i>Jn 14,15-21</i>
jún. 5.	<i>ApCsel 1,1-11</i>	<i>Ef 1,17-23</i>	<i>Mt 28,16-20</i>

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai májusra:

Általános: Hogy a papok, Krisztus Szívében egyesülve, mindig igazi tanúságtévői legyenek Isten gondos és irgalmas szeretetének.

Missziós: Hogy a Szentlélek támasszon közösségeinkből nagyszámú missziós hivatást, akik készek arra, hogy teljesen Isten Országára terjesztésének szenteljék magukat.

Május hónapban minden este 7-kor elimádkozzuk a templomban a **loretói litániát**. Amikor esti szentmise van, előtte 6 órakor kezdjük.

Május 1-jén, húsvét második vasárnapján, az Isteni Irgalmasság vasárnapján tartjuk

a **Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola** hittanosaiknak az **elsőáldozását** a 9 órai szentmisén

Május 7-én, szombaton van **Boldog Gizelánának**, főegyházmegyénk társvédőszentjének az ünnepe. Most, a „Család Év”-ben főegyházmegyénk családi ünnepeként üljük meg ezt a napot. Dél előtt 10.00 órakor **ünnepi szentmise** és egyházmegyei záródoklat lesz a **Szent Mihály-bazilikában**, illetve a Szentháromság téren a magyar katolikus püspöki kar tagjainak részvételével. A szentmise főcelebránsa **Márfi Gyula érsek** atya lesz, aki kéri, hogy főegyházmegyénk papjai, hívei és intézményei egy szívvel-lélekkel kérjék Boldog Gizellát és az első „magyar szent családot”, hogy imádságukkal legyenek közbenjárói és segítői

főegyházmegyénknek, intézményeinknek és családjainknak.

Május 15-én, húsvét negyedik vasárnapján, a **papi hivatások vasárnapján** tartjuk a **Simonyi** és a **Botev Általános Iskola** hittanosaiknak **elsőáldozását** a 9 órai szentmisén. Előző nap, szombaton 9-kor gyóntatás és próba.

Május 29. húsvét hatodik vasárnapja **Tömegtájékoztatási Világnap** az egyházunkban. Imádkozunk a tömegtájékoztatásban dolgozókért, hogy hitelesen, valamint az emberi méltóságot és az erkölcsi törvényt tiszteletben tartva végezzék munkájukat.

Június 5-én, húsvét hetedik vasárnapján **Urunk mennybemenetelét** ünnepeljük.